

Harrastusteatri festival toimus teisel katsel

Vana-Vigala rahvamajas toimus 14. novembril Raplamaa XXIX harrastusteatri festival. Nagu numbrist näha, on tegemist pika traditsiooniga üritusega, mis igal aastal Raplamaal tegutsevad trupid kokku toob. Tänavu jõudsi siiski viimasel hetkel oma festivali teisel katsel ära pidada.

Kokku osales festivalil seitse truppi kaheksa lavastusega. Kui tavaliselt on enamik festivali repertuaarist esietendus, siis tänu kevadisele koroonapausile olid tükid küpsemad ja sisse mängitud.

Seekordse festivali märksõnaks võib pannagi võidulavastuse pealkirja – muretsevad eestlased.

Olen täheldanud, et kui ajad keerulisemad, siis ärkavad loomeinimesed ellu ja tekib vajadus oma mured-ängid lavale tuua. Oli märgata harrastajate soovi ennast avada ja vaatajaid oma eksistentsiaalsete läbielamistega raputada. Festivali lavastused olid kõik omaloomingulised või siis teiste teatricharrastajate poolt kirja pandud.

Alustame algusest

Esimesena astusid lavale **Järvakandi Kandikohtlased** Kalle Kõivu lavastusega „Peatus“. Lavastus on fiktsioon Eno Raua ja Aino Perviku kokkusaamisest ja loominguliste kujude tekkimisest.

Mänguline tükk, täis avastusi ja rõõmsaid äratundmisi. Oli näha, et näitlejad lustisid oma etteastet ja ka publikust oli tunda, et tekkis põnevus ja äratundmisrõõm: ahaa, sealte Sipsik või mõni teine kirjandustegelane tuligi. Etendus pälvis mõlemad näitlejapremiad – parim naine Krista Heinleht Emmeliine ja Kingpoole osatäitmise eest ja parim mees Andrus Pajumäe Eno rolli eest.

Teisena rivistas end üles **Kivi-Vigala Sõbra-Vägi**. Nagu ütleb juba lavastuse pealkiri „Mis meist saab?“, oli tegemist otsingulise lavastusega. Trupp teatrichuvilisi naisi otsib repertuaari ja uusi esinemisviise. Laval oli märgata naiste üksmeelt, kokku sobivust ja

Võitnud trupp Haimre Mokakobin koos hindajatega. Vasakult Annabel Vaarma ja Ülo Sild žüriist, näitlejad Marve Johanson, Liis Johanson, Kätlin Kingisepp, Egon Jakobson ja Hannes Sassi ning žürii liige Madis Kalmet.

Foto: Taimo Lehtsalu

elevust. Kogu etenduse juhtfiguuriks sai dirigent (Marko Kreuz), kes oma tasasel ja intellektuaalsel viisil üritas isepäist naiste seltskonda taltsutada. Harrastajate poolt saalist oli märgata äratundmisrõõmu ka oma elust.

Kolmandana tuli lavale **Järlepa Külateater** Katrin Helend-Aaviku kirjutatud ja lavastatud kurbliku jandiga „Suured tüdrukud ei nuta“. Lugu tänapäeva naistest ja juhistest, mis tihti hakkavad sinu elu korraldama ja sättima.

Laval olid värvikalt välja toodud erinevad ahertüübid tänapäeva naistest: ikka veel kaaslast otsiv üksik naine, üliekspressiivne sõbranna, paadunud äriagent, külaaktivist ja lihtõelised. Kokku tuli üks hästi esitatud ilus argine läbilõige elust.

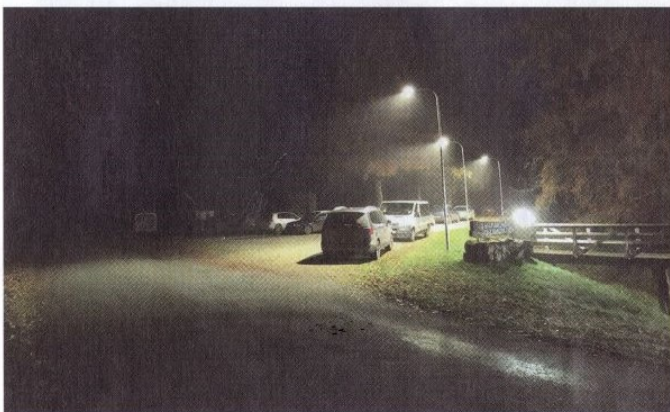
Neljandaks loodi lavale värviline muinasjutupilt, mis oleks nagu muinasjutt, aga ei ole, oleks nagu elu, aga vist ikka ei ole ka. Tegemist siis **Hageri Harrastusteatri H.H.H.** lavastusega „Kas on aega veel?“, mille autoriks Tiina Keps. Minu arvates oli tegemist väga tähtsate, ökoloogiliste ja sotsiaalsete prob-

leemide avamisega läbi muinasjutu. No sellest saame veel aru, et maailm on huku poole teel, kui loodust hävitatakse, aga kui inimtegevusele antakse juba hinnang seeläbi, et ka muinasjututegelaste elu on ohus... siis jookseb küll mõistus kokku.

Fantaasiat ja kaasamõtlust oli loos palju ja nagu ohupildis näha, on varsti ka Põhja-Konn ärkamas, kui me miskit ei muuda. Nagu iga muinasjutt sisaldab värvikaid karaktereid, nii oli ka selles etenduses. Lavastus pälvis žüriilt visuaali- ja kostüümi eripremia.

Järgmisena vallutas lava **Haimre Mokakobin**, ja kogunisti kahe näitemänguga.

Esmalt ühisloominguna valminud „Muretsevad eestlased“, kus tervendusseansile saabusid tavalised eesti inimesed, kes said südamealt ära rääkida just selle, mis neid vaevab. Ja selgub, et hinge taga on palju. Kas just mured kurtmisest väiksemaks läksid või kaaslastes mõistmist äratasid, pole selge, aga terapeut sai oma töö tehtud. Väga eluline (tänapäeva) tükk. Nagu väljendas žürii – lühike, lõõv, terviklik ehk siis parim lavastus.

PILTUUDIS

Midrimaa lasteaia mardipäev isadega tõi Sillaotsa muuseumi parkla autosid täis. Pimedus toob talumuuseumi tänavu saadud välisvalgustuse tuled eriti eredalt välja.

Tekst ja foto Kalju Idvand

Loo „Loreida” näol on tegemist monolavastusega, kus peategelanna tõi lavale värvikalt ka eakamates inimestes pakitsevaid intiimseid teemasid. Lugu tekitas žüriis mitmeid äratundmisi – Juhan Smuuli Polkovniku lehest kuni tänapäeva *stand up*ini. Monolavastused seenioridele on veel hetkel turul väärilt esindamata. Siit tuli ka Juhan Smuuli eripreemia Eha Kaljusaarele julguse eest laval särada.

Eelviimasena oli laval **Juuru Harrastusteater** Terje Kauri etendusega „Kus on eestlaste rõõm ehk algelisest inimloomast inimese alguse ni”.

Minu jaoks oli see päeva parim lavastus, mis pani mõtlema ja samas andis ka innustust „oma rada käia”. Juuru Harrastusteater on oma lavastuste pildikeele, kujundite ja stiilipuhta lavaga mind alati võlunud. Pahatihti olen pidanud tunnistama, et ehk on see minu jaoks liiga elitaarne, kuid seekord oli minu jaoks kõik selge.

Lugu rääkis stampidest ja suutmatuses oma elu ise käsi võtta. Lihtsam tundub koos kannatada ja kiruda, kui ise

otsustada ja omale vabadus võtta. Žürii tunnustus: parim autor-lavastaja Terje Kaur.

Viimasena astusid üles võõrustajad ehk siis **Vana-Vigala Topelt-Kiiks** etendusega „Madis”, mis on eelmise aasta festivali võidutüki J. Puusepa „Maada” ümber tehtud variant. Lugu räägib humoorikas võtmes ravitseja-teadmamehe elust ja probleemidest külas.

Traditsiooniliselt hindas lavastusi ka žürii, kes peale iga etendust püüdis laval nähtut mõtestada, hinnata ja soovitusi anda, kuidas paremini saaks. Tänavu olid žüriis näitleja ja lavastaja Madis Kalmet, telerežissöör ja „Vigala tüdruk” Elo Selirand, harrastusnäitlejad Ülo Sild Kuimetsast ja Annabel Vaarma Kivi-Vigalast.

Avatud oli Kesu Käteringi Teatrikohvik ja pilte tegi fotograaf Taimo Lehtsalu.

Sündmust toetasid Raplamaa Omavalitsuste Arengufond, Eesti Kultuurkapitali Raplamaa Ekspertgrupp ja Märjamaa Vallavalitsus.

Astra Põlma

TULEMUSED
Parim lavastus
“MURETSEVAD EESTLASED”
HAIMRE MOKAKOBIN
 lühike ja lõõv, terviklik
Parim autor-lavastaja TERJE KAUR
 Juuru Teater
Parim mees ANDRUS PAJUMÄE
 Järvakandi Kandikohtlased “Peatus” Eno Raua rolli eest
Parim naine KRISTA HEINLEHT
 Järvakandi Kandikohtlased “Peatus” Kingpool ja Emmeline rolli eest
Eluvärskendav eripreemia LIIS JOHANSON
 Haimre Mokakobin “Muretsevad eestlased” “Tibi” rolli eest
Juhan Smuuli eripreemia EHA KALJUSAAR
 (Polkovniku lesk, julgustükk) Haimre Mokakobin “Loreida” rolli eest
Visuaali- ja kostüümpreemia Hageri H.H.H
 etendus “Kas meil on aega veel”

Hinnangu andsid:

MADIS KALMET, ELO SELIRAND, ÜLO SILD ja ANNABEL VAARMA